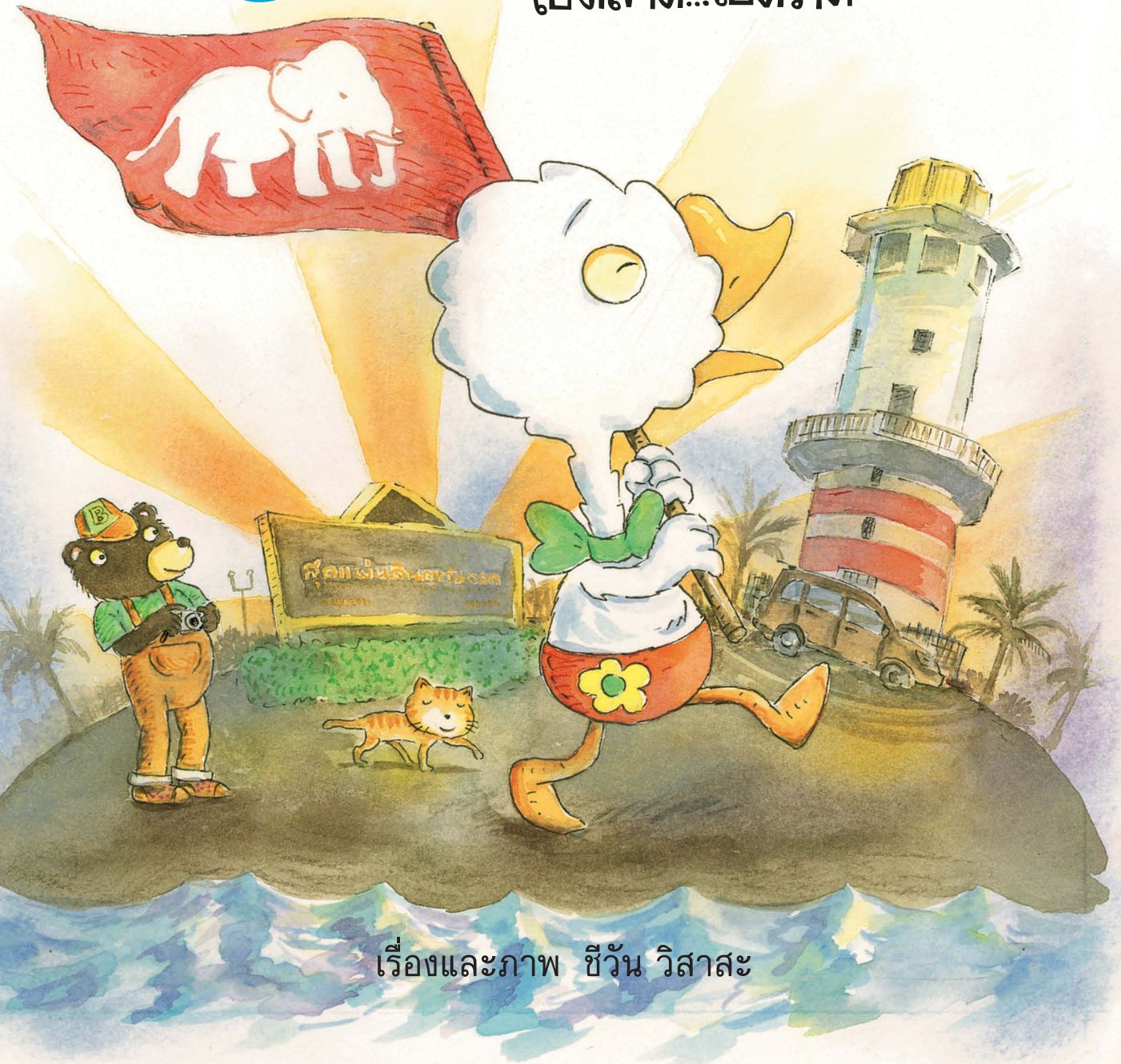

อเล้งเค้งเค้ง

ไปตลาด...ไปตลาด

เรื่องและภาพ ชีวัน วิสาสะ

ชื่อ อีเลี้ยงเค้งไค้ง ไปตลาด...ไปตลาด

เรื่องและภาพ ชีวัน วิสาสะ

โครงการ สร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น
เลขมาตรฐานประจำหนังสือ 978-616-235-077-1

คณะบรรณาธิการอำนวยการ

ทัศนีย์ วงศ์พิเศษกุล

สุรีพันธ์ เป็งกาสิทธิ์

บรรณาธิการดำเนินงาน

ระพีพรรณ พัฒนาเวช

พิมพ์ครั้งแรก ๒๕๕๕

จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม

สงวนลิขสิทธิ์ © ชีวัน วิสาสะ

และสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

จัดพิมพ์โดย บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

๖๕/๑๐๑-๑๐๓ ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

เจ้าของโครงการ

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอว.) สังกัดสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
(องค์การมหาชน)

ส่วนบริการ

ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น ๘ Dazzle Zone

โทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๗ ๔๓๐๐ โทรสาร ๐๒ ๒๕๗ ๔๓๓๒

ส่วนสำนักงาน

๙๙๙/๙ อาคารสำนักงานเซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น ๑๗ ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

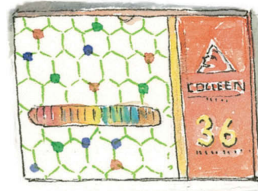
โทรศัพท์ ๐๒ ๒๖๔ ๕๙๖๓-๖๕ โทรสาร ๐๒ ๒๖๔ ๕๙๖๖

www.tkpark.or.th

สื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น
โดย

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

คำนำ

ภารกิจสำคัญต่อสังคมประการหนึ่งของ **สำนักงานอุทยานการเรียนรู้** คือการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และการกระจายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความสนใจของเด็ก เยาวชน และประชาชน ในรูปแบบห้องสมุดมีชีวิตที่สร้างสรรค์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ โดยสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ได้ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ เพื่อขยายผลการดำเนินงานดังกล่าว

การสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น ให้มีรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย และดึงดูดความสนใจ เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งสำนักงานอุทยานการเรียนรู้เล็งเห็นว่ามีส่วนในการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กและเยาวชนสนใจการอ่านและใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยนำเรื่องราวภูมิปัญญาสาระท้องถิ่นใกล้ตัว ที่สอดคล้องกับวัย การดำรงชีวิต พร้อมกับสอดแทรกแนวคิดด้านคุณธรรม จริยธรรม มาเป็นเนื้อหาของสื่อการเรียนรู้สำหรับเยาวชนตามช่วงวัย ตั้งแต่ ๐ - ๑๒ ปี

สื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น ภาคกลางและภาคตะวันออก ชุดนี้ สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ได้ ร่วมกันสร้างสรรค์กับนักวิชาการและนักเขียนในท้องถิ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ในภาคกลางและภาคตะวันออก ได้รับความรู้ และความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมและท้องถิ่นตน รวมทั้ง ก่อให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับในวิถีชีวิตวัฒนธรรมที่หลากหลายตามบริบทพื้นที่และสภาพแวดล้อม ที่แตกต่างกันออกไป

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ มุ่งหวังว่าหนังสือชุดนี้จะเป็นสื่อการเรียนรู้อีกชุดหนึ่งที่จะส่งเสริม การอ่านและการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง เป็นหนังสือที่ผู้อ่าน อ่านอย่างมีความสุข สนุกในการอ่าน และก่อให้เกิดความตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นตนเองได้อย่างแท้จริง

อเล้งเค้งเค้ง

ไปตลาด...ไปตลาด

เรื่องและภาพ ชีวัน วิสาสะ

วันนี้ อีเลี้ยงเค้งโค้ง มีเพื่อนบ้านย้ายมาอยู่ไม่ไกล
หลังจากทักทายและช่วยขนข้าวของให้คุณหมีย
อีเลี้ยงเค้งโค้งก็ขอตัวไปทำงานที่ค้ำงคาอยู่...

हांนยี้มเต็มหน้า	เพื่อนบ้านมาใหม่
คือคุณหมียใหญ่	มีใจอารี
เจ้าहांนยินดี	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเลี้ยงเค้งโค้ง

วันรุ่งขึ้นอีเลี้ยงเค็งโค้งอดที่จะตื่นแต่เช้าไม่ได้...

ทำงานทั้งคืน

ยีน่ง่วงหน้าบ้าน

คุณหมิน้ำบาน

ยีนยิ้มโบกมือ

เจ้าห่านสะลิมสะลือ

ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเลี้ยงเค็งโค้ง

คุณหมีใจดีถามอีเล้งเค้งโค้งว่าอยากกินอะไร
เป็นอาหารเช้า จะไปซื้อมาให้ หรือไปด้วยกันก็ดี...

อยากกินระกำ

กินปลาสำลี

ขอร้องคุณหมี

ขับรถ... “ไปตลาด”

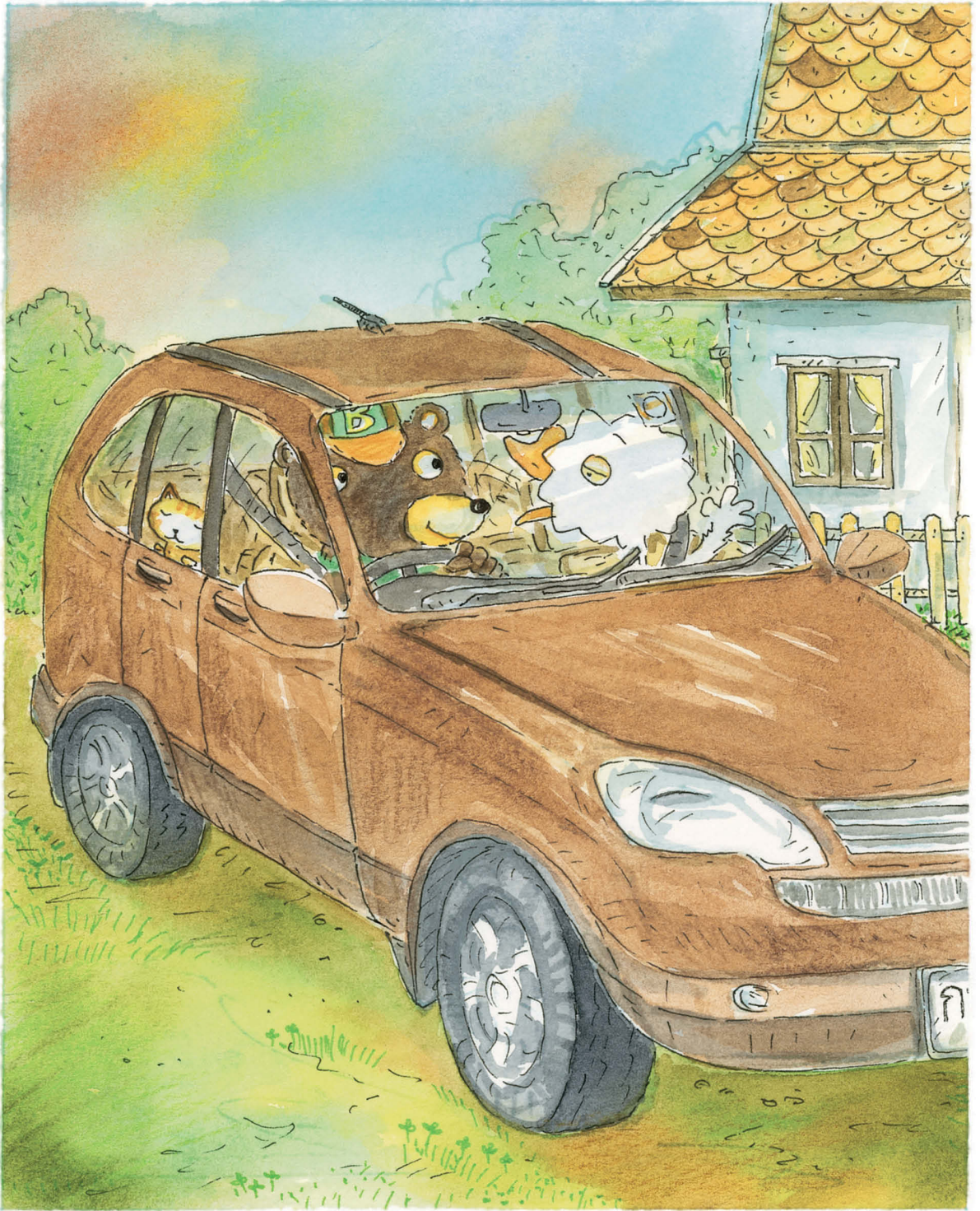
อย่ามัวอืดอาด

ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

คุณหมิคูว่าเพิ่งซื้อรถมาใหม่ ๆ ขับนิ่ม นั่งสบาย...

ปรับเบาะให้ถนัด

คาดเข็มขัดนิรภัย

รถหมิคันใหม่

แอร์เย็นชื่นใจ

เจ้าหน้าที่ขับไหล

ละเมอเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

คุณหมีขับรถไปก็คิดถึงสละ คิดถึงระกำของโปรด
ณ ดินแดนสละและระกำหวาน จึงขับรถอย่างเบิกบาน...

จะ “ไปตลาด”   หมีใหญ่ฟังพลาด
กลับพา “ไปตลาด”   อย่างคาดไม่ถึง
เจ้าห่านตะลึง   ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

คุณหมียกโทษอีเล้งเค้งโค้งที่เข้าใจผิด
แต่ไหน ๆ ก็มาแล้ว คุณหมิจึงซักขวนว่า...

มาถึงเมืองตราด	ไม่ถือว่าพลาด
รีบฉวยโอกาส	ท่องเที่ยวทันที
เจ้าหน่านเห็นดี	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

ดวงตรา
ประจำจังหวัดตราด

อีเล้งเค้งโค้งบอกคุณหมิวว่าต้องเตรียมตัวเล็กน้อย
เดินหาร้านเครื่องเขียนสักหน่อย...

จะเที่ยวทั้งที	หนังสือต้องมี
กระดาษและสี	คุณหมิวถือกล่อง
เจ้าห่านยิ้มย่อง	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

อีเล้งเค้งโค้งกับคุณหมีเดินเที่ยว
ย่านชุมชนเก่าริมคลองบางพระ
ลัดเลาะวาดรูปตามทาง ถ่ายรูปตามทาง...

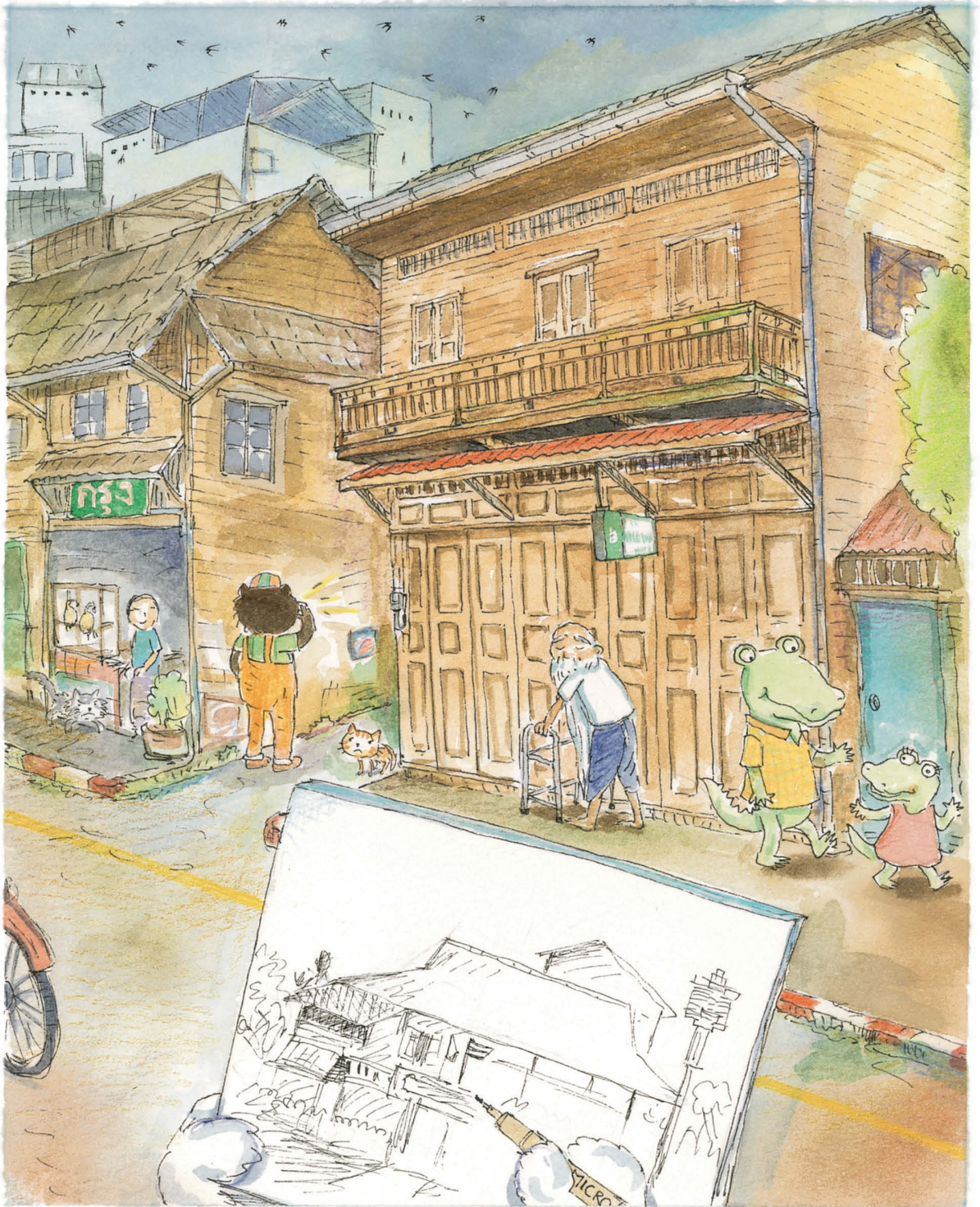
มีตึกสูงใหญ่	มีรูด้านข้าง
ข้างเล็กข้างใหญ่	นกบินไปมา
เจ้าห่านแปลกตา	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

นกนางแอ่น

คุณหมีบอกว่าเมืองตราดขึ้นชื่อเรื่องพลอย
ใครต้องการพลอยแดงน้ำดีก็ต้องมา
อีเล้งเค้งโค้งตาไว นั่นไงร้านพลอยอยู่ข้างหน้า...

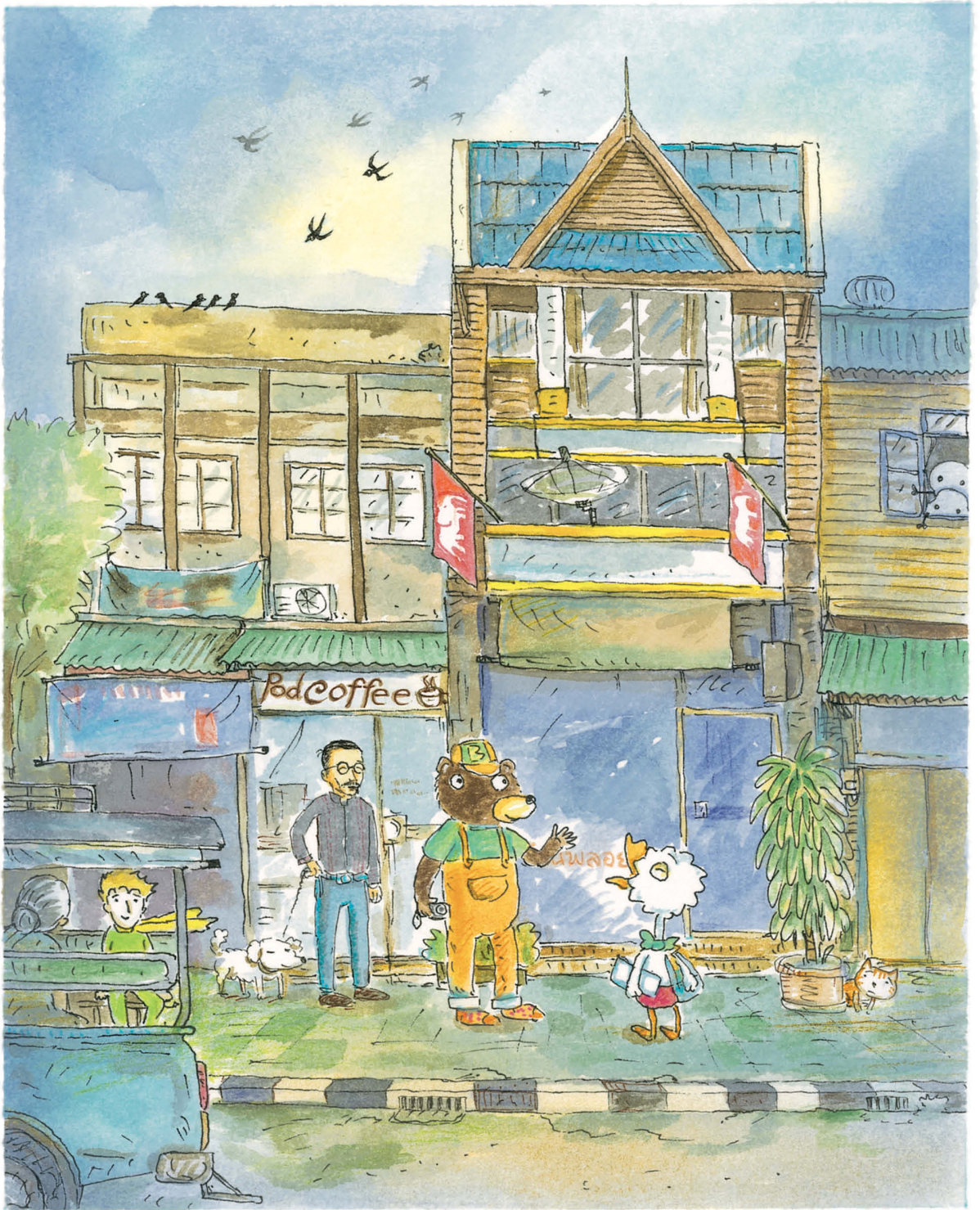
อยากซื้อเครื่องประดับ	วาววับจับตา
พลอยแดงล้ำค่า	แต่ราคาแพง
เจ้าหน้าหน้าแห้ง	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

“พลอยแดง
หรือทับทิมสยามอี...”

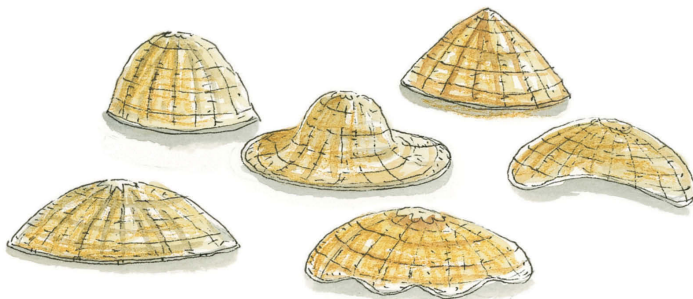

คุณหมิวชวนอีเล้งเค้งโค้งขึ้นรถ ขับออกไปนอกเมือง...

ซื้องอบน้ำเซียว   ใส่แล้วเทเซียว
คนมองจนเหลียว   ทั้งห่านและหมี
เจ้าห่านเปรมปรีดี   ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

งอบน้ำเซียว

อีเลี้ยงเค็งโค้งกับคุณหมีใส่อบเดินเที่ยว
เห็นสิ่งก่อสร้างแปลกตาใกล้ชายหาดทอดยาว...

อนุสรณ์สถาน

อาคารโค้งขาว

รำลึกเรื่องราว

ราชนาวิไทย

เจ้าหน่านภูมิใจ

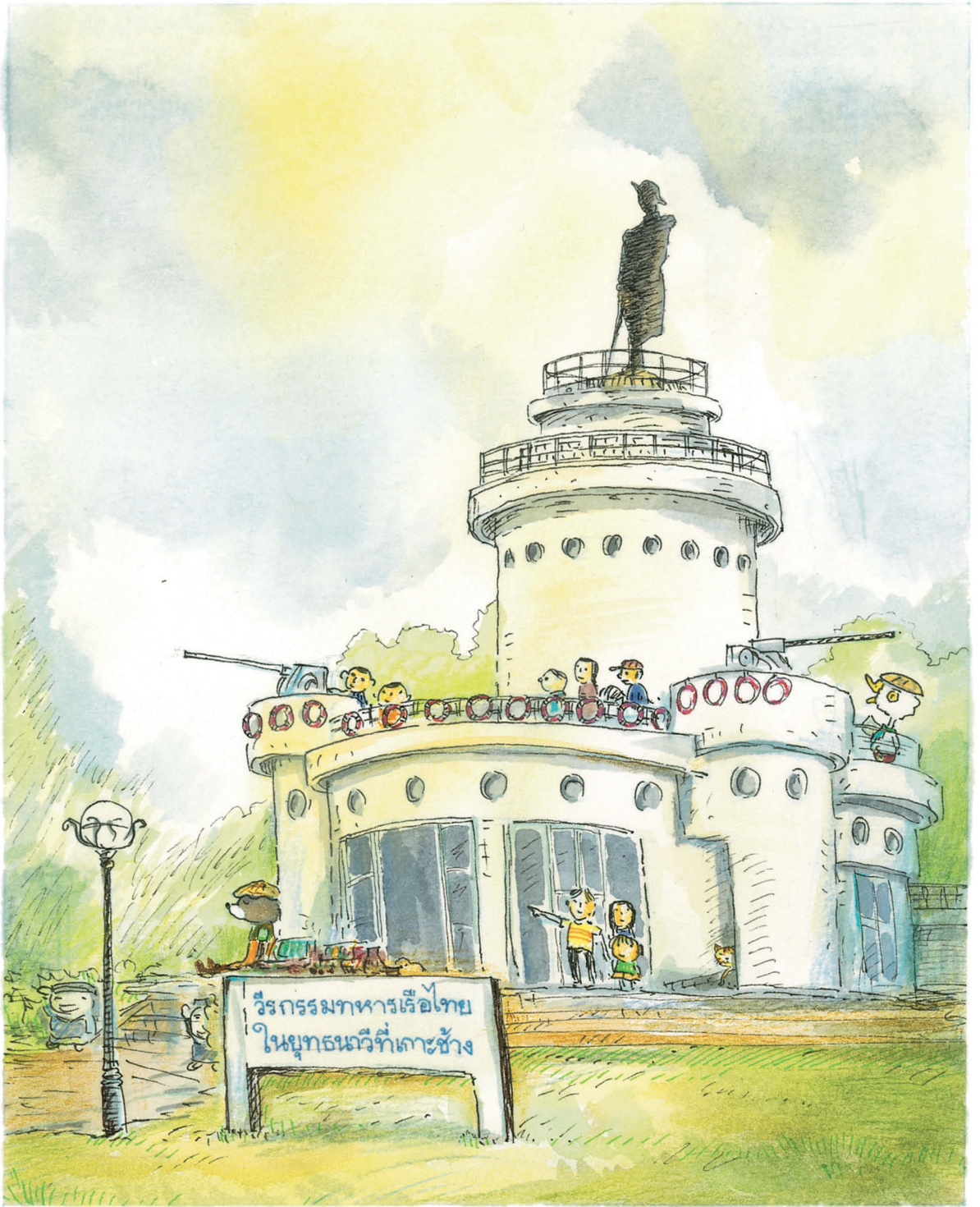
ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเลี้ยงเค็งโค้ง

ธงช้างเผือก

คุณหมีมามีอีเล้งเค้งโค้งว่าอยากไปเที่ยวที่ไหนอีก
อีเล้งเค้งโค้งเปิดหนังสือดูแล้วตอบว่า...

เกาะช้างเกาะหมาก	นั่นก็อยากไป
เกาะระยั้งโน	ไม่มีเวลา
ห่านไม่เฮฮา	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

เสานินเขาไต่ะโมะ

ใกล้เวลากลับแล้ว ต้องทำใจให้เบิกบาน
ทั้งอีเล้งเค้งโค้งและคุณหมิจึงชวนกัน
ชื่อของฝากกลับบ้าน...

กะปิ ระกำ	ขนมน้ำตาล
ดูหม่าหลังอาน	ร้านขายน้ำปลา
เจ้าห่านเฮฮา	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเล้งเค้งโค้ง

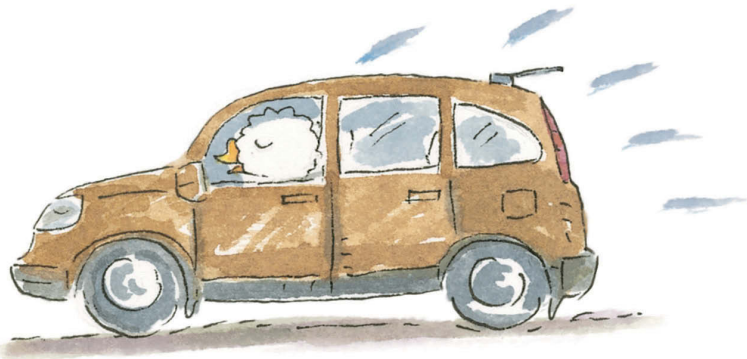

อีเลี้ยงเค็งโค้งและคุณหมิขึ้นรถ
แล้วโบกมืออำลาเมืองตราด...

ชื่อของเต้มรถ	เกือบหมดตลาด
หากมีโอกาส	“ไปตราด” อีกที
กลับบ้านเร็วรี	ส่งเสียงเป็นเพลง

อีเลี้ยงเค็งโค้ง

หนังสือสำหรับเด็กที่เป็นเรื่องราวของห่านตัวหนึ่งที่มีชื่อว่า **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** เป็นหนังสือเล่มโปรดของเด็กชั้นอนุบาลและประถมศึกษาทั่วประเทศ เด็กส่วนใหญ่รู้จักบุคลิก ลักษณะ และนิสัยของเจ้าห่านชื่อดังตัวนี้เป็นอย่างดีมาจากหนังสือเรื่อง **อีเลี้ยงเค็งไค้ง, อีเลี้ยงเค็งไค้ง** **อยากไปอยุธยา** และ **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** **จับแมลง** จึงนับเป็นโอกาสที่สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ ได้ดำเนินโครงการสื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่นขึ้นมา เด็กๆ จึงมีหนังสือเกี่ยวกับเจ้าห่านอีเลี้ยงเค็งไค้ง เพิ่มขึ้นอีกเล่ม และเป็นเล่มพิเศษคือ **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** **เที่ยวเมืองใต้** ที่นักเขียนได้ตั้งใจเขียน **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** ขึ้นเพื่อเด็กในท้องถิ่นภาคใต้

จุดเด่นของหนังสือชุด **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** อยู่ที่การนำเสนอเรื่องด้วยคำกลอนอ่านสนุก และมีบทสร้อยที่เป็นเอกลักษณ์คือเสียงร้อง **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** ของเจ้าห่าน อันเป็นเสียงแสดงอารมณ์ที่ไม่ว่าจะอยู่ในอารมณ์ใด ทั้งตื่นเต้น ตีใจ ยินดี ผิดหวัง หรือเฮฮา ฯลฯ เจ้าห่านก็จะส่งเสียงเพลง '**อีเลี้ยงเค็งไค้ง**' ในทุกบททุกตอน สำหรับเล่ม **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** **ไปตลาด...ไปตลาด** เล่มนี้ เป็นอีกเล่มหนึ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นเล่มพิเศษสำหรับโครงการสื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น ซึ่งนักเขียนตั้งใจเขียนขึ้นสำหรับเด็กๆ ในจังหวัดตราดและจังหวัดใกล้เคียง

เอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของเรื่องราวของเจ้าห่าน **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** ที่นอกจากนำเสนอด้วยภาษาที่มีรูปแบบเป็นคำกลอน มีบทสร้อย '**อีเลี้ยงเค็งไค้ง**' แล้ว นั่นคือ ภาพวาดที่มีรายละเอียดมากมายแม้ในภาพเพียงภาพเดียว ทั้งยังบอกเล่าเป็นภาษาภาพด้วยอารมณ์สนุกสนาน ที่เด็กผู้อ่านจะอดยิ้มหรือกระซิบหัวเราะออกมาไม่ได้ เมื่อมีโอกาสได้ดูภาพในเรื่อง **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** อย่างละเอียด

เรื่อง **อีเลี้ยงเค็งไค้ง** **ไปตลาด...ไปตลาด** เป็นเรื่องราวของเจ้าห่านตัวเดิม แต่มีเพื่อนใหม่คือ คุณหมี่ใหญ่ ซึ่งย้ายบ้านมาอยู่ใกล้ๆ กัน คุณหมี่ใหญ่เป็นหมี่ใจดี มีน้ำใจ หลังจากเจ้าห่านและคุณหมี่ใหญ่ทักทายทำความรู้จักกันแล้ว ต่างแยกย้ายไปทำภารกิจของตนเอง เจ้าห่านอีเลี้ยงเค็งไค้ง ทำงานหนักที่คังค่างจนตึกคิ่น เมื่อจิวเจียตื่นขึ้นในตอนเช้า พบกับคุณหมี่ใหญ่ เพื่อนบ้านร้องถามว่า อยากกินอะไรสำหรับเช้านี้ เจ้าห่าน**อีเลี้ยงเค็งไค้ง** อยากกินระกำ กับ ปลาสาละ จึงขอให้คุณหมี่ใหญ่ช่วยพาไป '**ตลาด**' คุณหมี่ใหญ่ผู้เฟื่องจะซื้อรถคันใหม่ จึงสตาร์ทรถ พาเจ้าห่านออกเดินทางทันที

เรื่องราวของห่าน**อีเลี้ยงเค็งไค้ง** กับคุณหมี่ใหญ่ ดูเหมือนจะไม่มีอะไรเป็นพิเศษ ถ้าคุณหมี่ใหญ่ไม่ได้ฟังพลาด แทนที่จะพาเจ้าห่านไป '**ตลาด**' กลับไป '**ตราด**' แทน เรื่องราวจึงสนุกกันใหญ่

เมื่อไหนๆ คุณหมี่ใหญ่ก็ฟังพลาด แทนที่จะไปตลาด กลับขับรถพาเจ้าห่านมาตราดแล้ว นักเขียนได้แสดงให้เห็นถึงความอารมณ์ดี การมองโลกในแง่ดี

ของตัวละคร แทนที่จะโทษกันไปโทษกันมาว่าใครผิด เรื่องราวกลับกลายเป็นว่า คุณหมีใหญ่
ขอโทษ อีเลี้ยงเค็งไค้ง ที่ฟังแล้วเข้าใจผิด...แต่ก็ชักชวนว่า มาถึงเมืองตราด ถือว่า
ไม่พลาด รีบฉวยโอกาส ท่องเที่ยวทันที เจ้าห่านเห็นดี ส่งเสียงเป็นเพลง อีเลี้ยงเค็งไค้ง

และหลังจากทั้งคู่ตัดสินใจว่า ไหนๆ ก็มาถึงตราดแล้ว จึงตัดสินใจ
ว่าจะท่องเที่ยวกันเลยทีเดียว ทั้งอีเลี้ยงเค็งไค้งและคุณหมีใหญ่
จึงทำหน้าที่พาเด็กผู้อ่านท่องเที่ยวเมืองตราดเสียเลย ด้วยการ
พาเดินดูเมือง และแนะนำให้รู้จักของดีประดามีของเมืองตราด

สิ่งที่ห่านอีเลี้ยงเค็งไค้งและคุณหมีใหญ่ ได้มาพบมาเห็นที่เมืองตราด แม้จะเป็น
สิ่งที่เด็กในท้องถิ่นต่างคุ้นเคยดีอยู่แล้ว แต่เมื่อได้มองในมุมใหม่ คือมุมที่เบิกบาน
ผ่านการเล่าเรื่องด้วยน้ำเสียงที่มีอารมณ์ขัน ประกอบกับภาพที่ชวนดูสนุกแล้ว มุมมอง
หรือความคิดของเด็กๆ อาจจะเปลี่ยนไป แทนที่จะมองแบบผ่านๆ เพราะเคยเห็นอยู่เป็น
ประจำ เปลี่ยนมาเป็นการมองด้วยความภูมิใจ เห็นที่รักนั้นก็ถึงเจ้าห่านและคุณหมี
มองที่รักก็ยิ้มได้ทุกครั้งที่ เป็นเช่นนี้ ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองก็จะเกิดขึ้น
โดยธรรมชาติ และอยู่ติดตัวของเด็กๆ ตลอดไป

“พลอยแดง
หรือทับทิมสยามฮี”

ประวัติ ผู้วาด ชีวิต วิสาสะ

เป็นครูด้านวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก
แก่ลูกศิษย์และผู้สนใจมาตลอด ๒๐ ปี
มีประสบการณ์การทำงานด้านหนังสือภาพสำหรับเด็กมากกว่า ๓๐ ปี
มีผลงานได้รับการยอมรับมากมาย อาทิ
คุณตาหนวดยาว คุณฟองนักแปร่งฟัน ชุดอีเลี้ยงเค็งไค้ง ระวังเบิกบาน
นิง เจี้ยบ เจี้ยบ อายากเหมือนแม่ มดสิบตัว ดิ่ง ดิ่ง ฯลฯ
ปัจจุบันพำนักอยู่ที่จังหวัดนครปฐม

สื่อการเรียนรู้สาระท้องถิ่น ทั้ง ๗ เล่ม

